ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐξήτασε, λέγει, μέχρι τοῦδε τὸ ἐνδεχόμενον διακοπῆς τοῦ ταξιδίου τοῦ Βασιλέως. Καὶ ὅμως ἦτο τὸ πρῶτον τῆς καθῆκον νὰ εἰσηγηθῇ εἰς τὸν Βασιλέα ὅτι ἀμέσως μετὰ τὸν τερματισμὸν τῆς ἐπισκέψεως εἰς τὴν φίλην Γιουγκοσλαβίαν, παρίσταται ἀνάγκη ἐθνικὴ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸ καθῆκον του ὡς συνταγματικοῦ ἄρχοντος, συγκαλῶν Συμβούλιον Στέμματος εἰς τὸ ὁποῖον νὰ τεθῇ τὸ ζήτημα τῶν ἐξωτερικῶν μας σχέσεων, ἀλλὰ καὶ νὰ λυθῇ τὸ πολιτικὸν πρόβλημα, διὰ νὰ μὴ μένῃ, εἰς τοιαύτας στιγμάς, ἡ Ἑλλὰς οὐσιαστικῶς ἀκέφαλος κυβερνητικῶς. Δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τὰς συνθήκας αὐτὰς νὰ κάμνῃ ὁ Βασιλεὺς ταξείδια ἀναψυχῆς, διὰ τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ ὅλον τὸν καιρὸν ἔπειτα ἀπὸ τὴν ρύθμισιν τῶν δύο αὐτῶν σπουδαίων καὶ ἐπειγόντων ζητημάτων.

ΑΝΟΧΗ—ΕΝΟΧΗ

Ἡ ἔκτασις τῶν καταστροφῶν εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου εἰς Σμύρνην καὶ Κωνσταντινούπολιν ἀποδεικνύει, πέραν πάσης ἀμφιβολίας, ὅτι οὐδεὶς ὄχλος θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καύσῃ δι' πάδας ἐκκλησιῶν καὶ νὰ σπάσῃ χιλιάδας καταστημάτων, ἐὰν αἱ ἀρχαὶ ἐπενέβαιον ἐγκαίρως καὶ δραστηρίως. Ὅλα ἔγιναν μὲ τὴν ἀνοχὴν τῶν ἀρχῶν, ἐπομένως καὶ μὲ τὴν ἔνοχήν των. Δὲν ἐνήργησε μόνον ὁ τουρκικὸς λαὸς ὡς ὄχλος, ἀλλὰ καὶ τὸ Κράτος τὸ ἴδιον. Ὅλη ἡ Τουρκία εἶναι ἕνας ὄχλος βάρβαρος ἀκόμη...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΜΥΡΝΗΝ

Ἡ Κυβέρνησις διέταξε τοὺς ἐν Σμύρνῃ Ἕλληνας ἀξιωματικοὺς νὰ παραμένουν εἰς τὰς θέσεις των, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ NATO, ἀντὶ νὰ τοὺς ἀνακαλέσῃ ἀμέσως καὶ νὰ δηλώσῃ καθαρὰ εἰς τοὺς ὑψηλοτέρους ὑπευθύνους, ὅτι ἡ Τουρκία πρέπει νὰ τιμωρηθῇ μὲ μετακίνησιν τῆς ἕδρας τοῦ ἀρχηγείου τῆς συμμαχίας, ἄλλως δὲν πρόκειται νὰ συνεργασθῇ μαζί του ἡ Ἑλλάς, ἐν τῷ μέσῳ βανδάλων. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἐθνικὴ πνοή!

Η ΒΟΥΛΗ

Εἶναι ἐθνικὴ ἀνάγκη νὰ συγκληθῇ — καθὼς τὸ ζητεῖ ἡ ἀντιπολίτευσις — εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἡ Βουλή. Διὰ νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς ὁλόκληρον τὸν πολιτικὸν κόσμον νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν ψυχικήν του συμπαράστασιν εἰς τὸν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλληνισμόν, ὅστις ὑπῆρξε θῦμα τῶν Τουρκικῶν ἀγριοτήτων καὶ διὰ νὰ διακηρυχθῇ ὅτι μία μόνον πολιτικὴ ὑπάρχει ἐπὶ τῶν μεγάλων ἐθνικῶν ζητημάτων, ὅπως εἶναι, τὴν στιγμὴν αὐτήν, ἡ προστασία τῶν ἐκτὸς τῶν ἐθνικῶν συνόρων ὁμογενῶν καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀξιοπρεπείας.

Η ΣΙΩΠΗ

Ἐξεπλάγη ὁ κ. Στεφανόπουλος διότι οἱ ἄγγλοι δημοσιογράφοι δὲν τοῦ ἀπηύθυναν μίαν ἐρώτησιν διὰ τὰς ἀνθελληνικὰς ἀγριότητας εἰς Τουρκίαν. Ἀλλὰ πῶς νὰ ἐρωτήσουν; Ἠσθάνοντο ἔνοχοι, διότι οὗτοι τοὺς ὑπεκίνησαν οὐσιαστικῶς, ἐ θαρρύνοντες τὰς Τουρκικὰς ἀξιώσεις περὶ ἐξακολουθήσεως τῆς δουλείας τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

ΑΙ ΙΕΡΟΣΥΛΙΑΙ

Ἔκαυσαν ἐκκλησίας, ἔτραυμάτισαν ἱερεῖς καὶ ἐπισκόπους, ἀποπάτησαν μέσα εἰς τοὺς ναούς, ἔρριψαν εἰς δισκοπότηρα, διεσκόρπισαν τὰ ἅμφια εἰς τοὺς δρόμους. Οὔτε οἱ μπολσεβίκοι εἰς τὴν πρώτην ἀγρίαν ἐπαναστατικὴν ἐποχήν, δὲν διέπραξαν τὸ ἑκατοστὸν ἀπὸ αὐτά. Καὶ τὰ διέπραξαν τώρα οἱ Τοῦρκοι, εἰς τοὺς ὁποίους αἱ «μεγάλαι δυνάμεις» ἐνεπιστεύθησαν τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας διὰ τὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ... μπολσεβικισμοῦ! Μὲ ποῖον ἠθικὸν δικαίωμα, τοιοῦτοι βάρβαροι καὶ αἰσχροὶ ἄνθρωποι δηθεν μποροῦν νὰ εἶναι δεκτοὶ εἰς τὴν κοινωνίαν τῶν πολιτισμένων καὶ τῶν φιλελευθέρων λαῶν;

ΧΙΤΛΕΡΙΣΜΟΙ

Ὁ Τοῦρκος ἀλητὴρ τοῦ προξενείου Θεσσαλονίκης ἔρριψε τὸ καψύλιον. Τοῦρκοι δημοσιογράφοι ἐδημοσίευσαν, ἐν συνεχείᾳ, παραποιημένην φωτογραφίαν περὶ δῆθεν ζημιῶν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Κεμάλ. Καὶ ἔτσι ἤναψεν ἡ φωτιὰ τῆς Σμύρνης. Ὅλαι αὐταὶ αἱ σκηνοθεσίαι μαρτυροῦν ὅτι οἱ Τοῦρκοι, οἱ... ἀγωνισταὶ ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας, ἐθήλευσαν ἐπιτυχῶς εἰς τὴν σχολὴν τοῦ Χίτλερ.

"ΚΥΠΡΟΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗ,,

Διέλυσαν τὴν ὀργάνωσιν «Ἡ Κύπρος εἶναι Τουρκικὴ» ὑπὸ ὄχλου ὑπευθύνων τῶν ταραχῶν. Ἀλλὰ θὰ ἔπρεπε νὰ σβήσουν ἀπὸ τὴν τουρκικὴν ζωὴν τὸν τίτλον καὶ τὸ ὀξύμωρον, ἐὰν ἦσαν εἰλικρινεῖς.

ΤΑ ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ

Ἀπὸ σήμερον θ' αὐξηθῇ ἡ τιμὴ τῶν σιγαρέττων. Εἶναι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ μεγαλεπηβόλου σχεδίου περὶ σχηματισμοῦ κεφαλαίου διὰ τὴν πιστοδότησιν τῶν βιομηχανιῶν ἐκ τῆς τσέπης τῶν καπνιστῶν, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν πρόκειται νὰ ἐπιστραφοῦν. Εἶναι δηλ. μία Κρατικὴ φορολογία ὑπὸ τὸν ἑξῆς τύπον: «Δῶστε μου, κύριοι καπνισταί, λίγα ἑκατομμύρια διὰ νὰ τὰ δώσω δανεικὰ καὶ γυριστὰ εἰς τοὺς βιομηχάνους, εἰς σᾶς δὲ ἀγύριστα».

Ο ΒΙΕΝΝΕΖΟΣ

Ἡ οἰκογένεια τοῦ στρατάρχου, ὀρθῶς ἐνεργήσασα, ἔφερε τὸν Βιεννέζον καθηγητήν. Ἡ διαδοχικὴ μετάκλησις ξένων ἰατρικῶν κορυφῶν δὲν ἀποδεικνύει τίποτε ἄλλο παρὰ ὅτι ἡ οἰκογένεια τοῦ πρωθυπουργοῦ δὲν εἶναι ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὰς ἐγχωρίους διαγνώσεις καὶ τὰς συνεχεῖς προγνώσεις μὲ τὰς ὁποίας ἐτατζέτο ἡ δημοσία γνώμη, περὶ προσεχοῦς καὶ βεβαίας πάντοτε «πλήρους ἀποκαταστάσεως» τῆς ὑγείας τοῦ κ. Παπάγου. Ἀλλὰ μὲ τὰς προγνώσεις αὐτὰς δὲν εἶναι ἱκανοποιημένη οὔτε ἡ κοινὴ γνώμη, διότι ἀντιλαμβάνονται ὅλοι ὑπὸ ποίας συνθήκας ἀναγράφονται εἰς τὰ ἰατρικὰ δελτία, τὰ ὁποῖα ἔχουν πολιτικὴν σημασίαν.

ΓΕΛΟΙΟΤΗΤΕΣ

Εἶναι φαιδρότητες—θλιβεραὶ διὰ τὰς παρούσας στιγμάς—αἱ προκλήσεις διὰ τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ ζητήματος μέ... ἀτομικὰς μονομαχίας ἢ στρατιωτικάς... ἐπιδείξεις. Τοιαῦται προκλήσεις δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν περιστάσεων καὶ ἐκθέτουν ἀνεπανορθώτως τὴν σοβαρότητα τῶν προτεινόντων, οἱ ὁποῖοι φαντάζονται ὅτι ἐθνικὰ ζητήματα λύονται ὅπως περίπου εἰς τὰς ἀγρίας φιλάς. Θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν κυρώσεις διὰ τοιαύτας γελοιοποιήσεις ἱερῶν ὑποθέσεων, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θὰ τὰς ἐπιβάλῃ ἡ αὐστηρὰ κοινὴ γνώμη.

Αρχαιρεσίαι

—Συλλόγου Ἐμπόρων Εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς νωπῶν καὶ ξηρῶν καρπῶν «ὁ Ἅγιος Γεράσιμος»

Γενομένων ἀρχαιρεσιῶν τοῦ ὡς ἄνω συλλόγου ἐξελέγησαν πρόεδρος Κων. Δημόπουλος, ἀντιπρόεδρος Ἠλίας Θανόπουλος, γενικὸς γραμματεὺς Φώτ. Ζάγκλας, ταμίας Διον. Γερμενῆς Σύμβουλοι Δημ. Μπινιώρης, Εὐστρ. Κωνσταντινίδης.

(Ἐκ τοῦ Συλλόγου)

Τάμοι Δεξικῶν
"ΗΛΙΟΥ"
Ἀγοράζονται-Πωλοῦνται
"Γωνιὰ τοῦ Βιβλίου"
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16-Τηλ. 23-96

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΗΡΕΘΙΖΕ ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΩΣ ΤΟΝ ΟΧΛΟΝ

Ἀπειλαὶ διὰ «μάθημα χειρότερον» τοῦ 1922. Πιέσεις πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Τὸν ἀποκαλοῦν «μπᾶς παπᾶν»

ΑΘΗΝΑΙ (Ἰδιαίτερα ὑπηρεσία). — Τὰ δημοσιεύματα τῶν Τουρκικῶν ἐφημερίδων κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἀγρίων σκηνῶν μαρτυροῦν περὶ τοῦ ρόλου, τὸν ὁποῖον ἔπαιξεν ὁ Τουρκικὸς Τύπος εἰς τὴν ἔξαψιν τῶν παθῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς θλιβερᾶς διανοητικῆς καταστάσεως τῶν Τούρκων ἐν γένει ὥστε νὰ προκαλοῦν καθημερινῶς σχεδὸν ζητήματα εἰς βάρος τοῦ ἐκεῖ Ἑλληνισμοῦ.

Εἰς τὴν «Τζουμχουριέτ», ὁ Ὀμὲρ Σεϊμὴ Τζοσὰρ γράφει:

«Ἡ Τουρκία μετὰ παρρησίας διεκήρυξεν εἰς τὴν διάσκεψιν ὅτι ἠμπορεῖ νὰ θυσιάσῃ διὰ τὴν Κύπρον τὴν τουρκοελληνικὴν φιλίαν καὶ ὅτι οὐδαμῶς θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν προσάρτησιν τῆς νήσου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Οἱ Ἕλληνες ἐνόησαν πολὺ καλὰ ἀμέσως τί θὰ εἰποῦν αὐτὰ τὰ λόγια. Καὶ ἐπειδὴ δὲ βλέπουν ὅτι δὲν θὰ ἠμπορέσουν νὰ ἀποτολμήσουν μόνοι των γιὰ ἰδικόν τι θὰ πάθουν ἂν τὸ κάμουν ἄρχισαν νὰ ἀναζητοῦν ἕνα ἰσχυρὸν προστάτην. Κατὰ τὸν πόλεμον διὰ τὴν Κρήτην ὁ τουρκικὸς στρατὸς νικηφόρος ἐβάδιζε κατὰ τῶν Ἀθηνῶν ἀνεχαιτίσθη ὅμως καὶ ἐστάμάτησε κατόπιν πιέσεως τὴν ὁποίαν ἤσκησαν ἐπὶ τῆς ὀψηλῆς πύλη, αἱ προστράτριαι τῆς Ἑλλάδος μεγάλαι δυνάμεις μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ Ρωσία. Καὶ τότε, χάρις εἰς τὴν πίεσιν αὐτήν, ἡ ἠτιημένη Ἑλλὰς ἔλαβε τὴν Κρήτην ἄνευ καὶ τὸ πόλεμον τὸν εἶχε κερδίσει ἡ Τουρκία. Τὸ περίεργον δὲ εἶναι ὅτι ἡ ὁριστικὴ προσάρτησις ἔγινε μὲ τὸ τέχνασμα τῆς αὐονομίας.

»Τὸ αὐτὸ παιγνίδι ἡ Ἑλλὰς ἐπιτρέπεται νὰ τὸ ἐπαναλάβῃ καὶ τὸ 1919 ἔχουσα ὀπίσω της τὰς μεγάλας δυνάμεις ποὺ ἐγνώριζεν ὡς, αὐθάντας της, ἔτρεφε βλέψεις κατακτήσεως τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἠτιηθεῖσα ὅπως τῆς ἠμπορεῖ ἐρριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν.

»Ἀς μὴ ἐξαναγκάσουν τὴν Τουρκίαν τοῦ 1955, διότι τὴν φορὰν αὐτὴν τὸ μάθημα θὰ εἶναι ἀκόμη χειρότερον. Ἐὰν ὑπάρχουν οἱ ἀγαπῶντες τὴν Ἑλλάδα, ἄς τὴν συμβουλεύσουν, ἄς δείξουν τὸν ὀρθὸν καὶ λογικὸν δρόμον εἰς τὴν χώραν αὐτήν, εἰθισμένην εἰς τὰς ξένας ἐπεμβάσεις».

Ὁ Γιακοὺπ Καδρὴ Καρασμανόγλου, γράφει εἰς τὴν «Τερτζουμὰ» ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας ἔπαθε ἐκλιψιν, ἀφ' ὅτου ἐψυχράνθησαν κάτωθεν αἱ σχέσεις μὲ τοὺς φίλους Ἕλληνας.

Ἄλλοτε ἔβλεπε κανεὶς συχνότατα τὴν συμπαθῆ φυσιογνωμίαν, τὸ ὀψηλόν του παράστημα, παρὰ τὸν νομάρχην καὶ αἱ φωτογραφίαι ἐστόλιζαν τὰς πρώτας σελίδας τῆς ἐφημερίδος. Ἐπηγαινοήρχετο εἰς τὴν Ἄγκυραν ἐνηγκαλίζετο τοὺς ἰθύνοντας μὲ εἰλικρίνειαν συγκινητικήν. Τί συνέβη ἄραγε καὶ ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὸ μέσον. Μήπως διεπράξαμε καμμίαν ἀγένειαν ἀπέναντί του;

»Ἠθέλησε μήπως νὰ μᾶς ἀσπασθῇ εἰς τὸ μέτωπον καὶ ἀπεστρέψαμεν τὸ πρόσωπόν μας; Ἔσκυψε νὰ τοῦ ἀσπασθῶμεν τὴν γενειάδα καὶ ἡμεῖς τὴν ἀπωθήσαμεν; Ὄχι. Μάρτυς ὁ βασιλεὺς Χριστὸς ὅτι δὲν τῷ ἐκάμαμεν τίποτα ἀπὸ αὐτά. Ὁ Ἀθηναγόρας ἦτο πανταχοῦ παρών, μᾶς εἶχε σχεδὸν ὅλους ὑπὸ τὴν σκιάν του.

»Ἦτο καὶ ἕνα εἶδος χρησμοῦ διὰ τὰς ἐφημερίδας μας. Ἐνθυμούμεθα μάλιστα, ὅτι εἶχεν εἰπῆ κάποτε ὅτι ὁ Πορθητὴς Σουλτάνος Μεχμὲτ ἐξυπηρέτησε πολὺ τὴν ὀρθοδοξίαν, μὲ τὴν Ἅλωσιν τῆς Πόλεως. Πολλάκις ἐψιθύρισεν, ὅτι δὲν ὑπάρχει διαφορὰ οὔτε ἱστορική, οὔτε ἐθνικὴ μεταξὺ Τούρκων καὶ Ρωμηῶν.

»Ἔξφνης, ὅμως, μίαν ἡμέραν, ὅταν αἱ ἐφημερίδες μας ἐζήτησαν νὰ γνωρίσουν τὴν γνώμην τοῦ πατριάρχου ἐπὶ τοῦ Κυπριακοῦ, ὁ Ἀθηναγόρας ἔγινεν ἄφαντος καὶ μιὰ φωνή, ὀπίσω ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ πατριαρχείου μᾶς ἐφώναξε: Φύγετε ἀπ' ἐδῶ. Ὁ πατριάρχης εἶναι πνευματικὸς ἀρχηγός, δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὴν πολιτικήν.

»Ἐν τούτοις, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἀφίξεώς του εἰς τὴν πόλιν μας, ὁ μπὰς παπᾶς Ἀθηναγόρας ὅ,τι ἔκαμε καὶ ὅ,τι εἶπεν ἦσαν ὅλα πολιτική. Ὅταν ἐφωτογραφεῖτο δίπλα εἰς τὸν νομάρχην ὅταν ἐνηγκαλίζετο τοὺς μεγάλους μας, ὅταν ἐσκόρπα τὰ μειδιάματά του, εἶχε τίποτε τὸ πνευματικὸν εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ φερσίματα;

»Κανένας δὲν κρύπτεται ὀπίσω ἀπὸ τὸν δάκτυλόν του. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ κ. Ἀθηναγόρας, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἀποσύρεται, ὅσον καὶ ἂν θέλῃ νὰ φαίνεται, ὅτι δὲν ἀσχολεῖται μὲ τὰ ἐγχώρια, δὲν παύει νὰ ὀρθώνεται πρὸ ἡμῶν, ἕνα μέγα ἐρωτηματικὸν γιγάντιον, ὅσον καὶ οἱ Πόργοι τοῦ Γαλατᾶ καὶ τοῦ Μπαγιαζίτ»

Μία 'ελένη, παρ' ὀλίγον νὰ λυντσαρισθῇ

Ἡ «Σὸν Πόστα» πληροφορεῖται ἐξ Ἀγκυρᾶς ὅτι τὴν συνοικίαν Δελικλὴ Τὰς μία εἰ; Ρωμηά, Ἑλένη, ὀνόματι, ἐκινδύνευσε νὰ λυντσαρισθῇ σωθεῖσα μετὰ δυσκολίας.

«Ἡ Ἑλένη, γράφει ἡ «Σὸν Πόστα», ἡ ὁποία ἐξενευρίσθη διότι ἀπετέλεσε δίστερον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ὡραία Κύπρος ἤρχισε νὰ φωνάζῃ εἰς τὴν συνοικίαν Δελικλὴ Τὰς ὅτι ἡ Κύπρος ἀνήκει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ νὰ ἐκστομίζῃ (δῆθεν) ὀβριστικοὺς λόγους ἐναντίον Τούρκων. Ἡ Ἑλένη ἡ διαφόρησεν καὶ εἰς τὰς συστάσεις αἱ ὁποῖαι τῆς ἐγένοντο ὅτι ὑπέστη ἐπίθεσιν ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν καὶ ἐζήτησε βοήθειαν τῆς ἀστυνομίας, ἡ ὁποία μετὰ δυσκολίας τὴν ἔσωσε».

Ἀσέβεστης ἐπάνω εἰς Χάρτην τῆς Κύπρου

Ἡ ἰδία ἐφημερὶς γράφει ὅτι ὁ ἐν Τεσβικιὲ ὀπωροπώλης Χαχὴ κατήγγειλεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὸν σιδηρωτὴν Γιάννην, ὅτι δι' ἀσέβεστου ἐκάλυψε τὸν χάρτην τῆς Κύπρου ὁ ὁποῖος εἶχε ἐπικολληθῇ εἰς τὸν τοῖχον. Οἱ νέοι ἐπεκόλλησαν ἐκ νέου τὸν χάρτην. Ἡ ἀστυνομία προβαίνει εἰς ἔλεγχον τοῦ Γιάννη.

Κυπριακὴ ἐπιγραφὴ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον

Ἡ «Χουριὲτ» γράφει ὅτι οἱ νέοι τοῦ Φαναρίου μετέβησαν καὶ ἐκρέμασαν εἰς τὸν τοῖχον τοῦ πατριαρχείου μεγάλην ἐπιγραφὴν «ἡ Κύπρος εἶναι τουρκική», γραμμένην ἐπὶ τουρκικῆς σημαίας. Ἡ ἀστυνομικὴ δύναμις ἡ φρουροῦσα τὸ πατριαρχεῖον ἐπληροφορήθη τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν τῶν νέων καὶ ἠθέλησε νὰ τοὺ ἐμποδίσῃ, ἀλλὰ ἐκεῖνοι ἀνέμενον τὴν ἔλευσιν τοῦ σκότους ὅτε ἐπέτυχον τοῦ σκοποῦ των.

Δὲν θέλουν ἐκεῖ τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν

Ἐπὶ τῇ προσψεῖ τοῦ δευτέρου συνεδρίου τῆς διεθνοῦς Τραπέζης ἀνορθώσεως, ἀνηρτήθησαν καὶ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ πανεπιστημίου αἱ σημαῖαι τῶν μετεχόντων τοῦ συνεδρίου κρατῶν.

Ἡ «Χουριὲ» γράφει ὅτι ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς σημαίας ἐτοποθετήθη ὑπ' ἀγνώστου χαρτόνι μὲ τὴν φράσιν: «Δὲν ἁρμόζει αὐτὴ ἐδῶ»! Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιηθεῖσα ἀφῆρεσε τὸ χαρτόνι.

Περιστερὰ μὲ ἐπιγραφὴν περὶ Κύπρου

Τὴν ποιμὴν τῆς Τρίτης ἔφθασε καὶ ἐκάθησε πρὸ τῆς ἐν Σιαλῇ ἀποθήκης τῶν τραμ μία περιστερά, ἡ ὁποία ἔφερε δεμένη εἰς τὰ πόδια της τὴν ἐτικέτα: «Ἡ Κύπρος εἶναι τουρκική—Σύνδεσμος Κάρς». Ἡ περιστερὰ ἀφοῦ ἀνέλαβε δυνάμεις, ἐπέτεξε μὲ κατεύθυνσιν πρὸς τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Ἕλληνες πταίουν διότι ἀγοράζουν σουτζούκια καὶ παστουρμάδες!

Ἡ «Χουριὲτ» γράφει, ὅτι οἱ ἐρχόμενοι εἰς Τουρκίαν ὡς περιηγηταὶ Ἕλληνες, ἐπωφελοῦνται τῶν κειμένων διατάξεων καὶ συναποκομίζουν ἀναχωροῦντες τρόφιμα ἀξίας ἑκατὸν λιρῶν, πέντε κιλὰ ἀπὸ κάθε εἶδος. Ἡ μεταφορὰ αὐτή, γράφει, γίνεται κατὰ τρόπον συστηματικόν. Οἱ Ἕλληνες ταξιδιῶται προμηθεύονται κυρίως σουτζούκια, παστουρμάδες, τυριά, ρύζι, φασόλια, ἀκόμη δὲ καὶ ζάχαριν, εἴδη τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκριβὰ εἰς τὸν τόπον των. Τὰ πληρώνουν μὲ τουρκικὰ νομίσματα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἐξασφαλίσει εἰς τὸν τόπον των ἢ ἀπὸ τοὺς ἐδῶ φίλους των. Πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς πηγαινοέρχονται διαρκῶς, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐφείλκυσε τὴν προσοχὴν τῶν ἁρμοδίων. Μερικοὶ πηγαίνουν ἕως τὰ σύνορα καὶ ἐπιστρέφουν, διὰ νὰ συνεχίσουν τὸ ἐμπόριόν των, πρᾶγμα ποὺ ἀποδεικνύει, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ μοναδικὸς σκοπὸς τῶν συχνῶν ἐπισκέψεών των εἰς τὴν χώραν μας.

Καὶ ἐπάγεται ἡ «Χουριὲτ»: «Αὐτὰ τὰ παράσιτα, οἱ Ἕλληνες ταξιδιῶται, θεωροῦνται ὅτι εἶναι ἡ κυριωτέρα αἰτία τῆς ἀκριβείας τῶν τροφίμων εἰς τὴν πόλιν μας καὶ εἰς τὰ περίχωρα».

Προκήρυξις μειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ

—Ἐλαιουργικοῦ Πιστωτικοῦ καὶ Πωλήσεως Συνεταιρισμοῦ Μιντιλογλίου Συν.Π.Ε.

Ὁ Ἐλαιουργικὸς Συν)σμὸς Μιντιλογλίου δέχεται ἐνσφραγίστους προσφορὰς διὰ τὴν προμήθειαν 150 τεμαχίων ἐλαιοπάνων 75Χ75 σχῆμα φακέλλου, τρίχινα, μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς 15ης Σεπτεμβρίου 1955.

Ὅροι εἰσὶν κατατεθειμένοι εἰς τὰ ἐν Μιντιλογλίῳ γραφεῖα τοῦ Συν)σμοῦ ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνουν γνῶσιν.

Ὁ πρόεδρος
Ἠλίας Χριστοδουλόπουλος

ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ: Πταίομεν ὅλοι διὰ τὴν στάσιν τῶν νέων ἐπὶ Κατοχῆς

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

22ον

Σ. Βενιζέλος. Καὶ ἡ ΕΟΚ τῆς Κρήτης.

Π. Κανελλόπουλος. Χάρις κατ' ἐξοχὴν εἰ, τὴν ΕΟΚ τῆς Κρήτης, ὅπως πολὺ ὀρθῶς ἐτόνισεν ὁ κ. Βενιζέλος, ἡ Κρήτη ἐσώθη ἀπὸ πλήρη κομμουνιστικὴν ἐπικράτησιν. Οἱ κάτοικοι τῆς Κρήτης ἐθεώρησαν χρέος των καὶ τὸ χρέος αὐτὸ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς μακρὰς καὶ ὡραίας ἀγωνιστικάς των παραδόσεις, ὠργάνωσαν ἔξω κομματικῶν πλαισίων τὸν ἀγῶνα των, ἔξω τοῦ κομμουνισμοῦ, τὸν ὁποῖον οἱ Κρῆτες ἀντελήφθησαν ἀμέσως ὡς κίνδυνον τῆς Πατρίδος. (Χειροκροτήματα).

Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλῶ λοιπὸν τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους ῥήτορας, εἰ ὅπου θὰ ὁμιλήσουν ἐπὶ τῶν θεμάτων αὐτῶν, παρακαλῶ ὅπως προσέξουν τὰ σημεῖα τὰ ὁποῖα ἔθιξα. Τὰ σημεῖα αὐτὰ εἶναι συνυφασμένα μὲ μίαν εὐαισθησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου, ὅλων μας, μὲ μίαν εὐαισθησίαν ἡ ὁποία φυσικὸν εἶναι, ἀξιότιμοι κύριοι συνάδελφοι, νὰ μεταβάλλεται εἰς ἐξέγερσιν καὶ ἀγανάκτησιν ὁσάκις δὲν γίνεται σαφὴς διαχωρισμὸς τῶν Ἐθνικῶν ἀπὸ τὰς μὴ Ἐθνικὰς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι τελευταῖαι, ἀσχέτως πρὸς τὴν διάθεσιν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι παρεσύρθησαν εἰς αὐτάς, δὲν ἔδρασαν ἐναντίον τοῦ κατακτητοῦ, ἀλλὰ ἔδρασαν ἐναντίον τοῦ Ἔθνους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δικαίου. (Παρατεταμένα χειροκροτήματα).

Πρόεδρος. Ὁ κ. Χαβίνης ἔχει τὸν λόγο.

Θ. Χαβίνης. Κύριοι βουλευταί, ἡ γενομένη συζήτησις ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ἔγινε ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ἐρωτήσεως, τὴν ὁποίαν ἔκαμον οἱ κύριοι συνάδελφοι, Τζατζάνης καὶ Μπίρης. Ἀλλὰ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐρωτήσεως καὶ ἐκ τῶν Κοινοβουλευτικῶν ἐθίμων, ἡ ἐρώτησις αὕτη δὲν ἦτο πραγματικῶς ἐρώτησις, διότι δὲν ἐπρόκειτο νὰ κρθοῦν πράξεις Κυβερνητικαί. Ἦτο μία σύστασις. Καὶ πράγματι, οἱ ἀγορηταί, οἱ περισσότεροι, ἔκαμον διαφόρους συστάσεις πρὸς τὴν Κυβέρνησιν.

Ἐνόμιζον, κύριοι βουλευταί, ὅτι μετὰ πάροδον 10 ἐτῶν ἀπὸ τὰ ἐγκλήματα τοῦ Δεκεμβρίου καὶ 5 ἐτῶν ἀπὸ τὴν κατοχὴν τῆς ἀντάρσίας, ὅτι ὁ χρόνος αὐτὸς ἦτο δυνατὸν νὰ φέρῃ κάποιαν ἡσυχίαν εἰς τὴν συζήτησιν. Δυστυχῶς, ἀπεδείχθη, ὅτι χρειάζεται ἀκόμη νὰ παρέλθῃ πολὺς καιρός, διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἠρεμία εἰς τὰ πνεύματα. Διὰ τοῦτο θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ φρονῶ, ὅτι εἶναι μέγα σφάλμα τεράστιον Ἐθνικὸν σφάλμα, νὰ γίνεται συζήτησις ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου, περὶ τῆς δράσεως διαφόρων ὀργανώσεων. (Χειροκροτήματα).

Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ συζητήσωμεν περὶ τῆς δράσεως αὐτῶν τῶν ὀργανώσεων. Ἂς τὰ ἀφήσωμεν αὐτὰ διὰ τὸν ἱστορικὸν τοῦ μέλλοντος, διότι δὲν πρέπει νὰ λησμονήσωμεν, ὅτι παιδιὰ μικρὰ ἐστάχρησαν εἰς ὅλας τὰς ὀργανώσεις. Ποῖος πταίει δι' ὅλην αὐτὴν τὴν κατάστασιν; Θὰ μοῦ ἐπιτρέψητε κύριοι βουλευταὶ νὰ σᾶς ἀναφέρω, τί ἐλέχθη εἰς τὴν Γαλλικὴν Γερουσίαν μετὰ τὸ 1870, ἀπὸ τὸν Βίκτωρα Οὐγκώ. Ὅπως ἐνθυμεῖσθε, μετὰ τὴν ἧτταν τῆς Γαλλίας, τὸ 1870 ἔγινε κομμουνιστικὴ κίνησις. Ἔγιναν φόνοι, ἔγιναν διώξεις, ἔγιναν δίκαι, καταδίκαι καὶ ἐγέμισαν αἱ φυλακαὶ ἀπὸ καταδίκους. Ἐγεννήθη τότε τὸ ζήτημα, ἐὰν θὰ δοθῇ χάρις ἢ ἀμνηστεία καὶ τί μέτρα τέλος πάντων ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν. Γερουσιαστὴς ὁ Βίκτωρ Οὐγκὼ τότε, ἀνῆλθεν εἰς τὸ βῆμα καὶ ἀφοῦ ἐξιστόρησεν ὅλα τὰ γεγονότα εἶπεν: Κύριοι Γερουσιασταί, διεπράχθη ἕνα μεγάλο σφάλμα. Ποῖος τὸ διέπραξε; Τὸ διεπράξαμεν ὅλοι καὶ οὐδεείς.

Αὐτὸ συμβαίνει κύριοι συνάδελφοι καὶ ἐνταῦθα. Πταίομεν ἡμεῖς ὅλοι καὶ οὐδεείς, οἱ ὁποῖοι δὲν καθωδηγήσαμεν τὴν νεολαίαν.

Α. Δερδεμέζης. Δὲν πταίομεν ἡμεῖς...

Θ. Χαβίν